

SLADKÝ ŽIVOT

Amanda Cinelliová
Dívka milující
rychlost

AMANDA CINELLIOVÁ

DÍVKA MILUJÍCÍ
RYCHLOST

PŘEKLAD

DANIELA ČERMÁKOVÁ

Milá čtenářko,

*nastává mi, tuším, vážná jízda / před sebou samým
v dáli utíkám...*

*Když jsem četl knížky, které máte možnost Vy číst
teď, pořád mně v hlavě zněly tyhle verše (kdybys-
te si nemohla vzpomenout, jsou z básně Františka
Gellnera). A já uvažoval o tom, jak jsou vlastně pří-
hodné i pro popis mých příběhů. Literární vědci se
shodují na tom, že jeden z nejběžnějších a po tisíciletí
nejoblíbenějších modelů, podle nichž jsou dobré pří-
běhy stavěny, je ten, že hrdinové musejí absolvovat
cestu, pout, plnit během ní nějaké úkoly... a pak je
jim dovoleno se vrátit, spočinout v cíli, protože nalez-
nou sami sebe. A protože mé autorky chtějí psát dob-
ré příběhy, právě takové, jaké mají generace čtenářů
nejraději, stavějí je právě na tomhle modelu. A je to
podle mě určitě dobře. Protože když příběh postrádá
tyhle atributy, sice o něm rádi diskutují literární kri-
tikové, ale – ruku na srdce – kolik čtenářů se k nim
vrací?*

*A já budu moc a moc rád, když Vy budete mít chuť
se k příběhům, které Vám měsíc co měsíc nabízím, se
vracet co nejčastěji!*

*A ještě k té jízdě... minulý měsíc jsem Vám v jed-
nom románu – Jízda v rychlém pruhu – nabídl příběh
z prostředí automobilových závodů, tento měsíc na
něj navážu volným pokračováním pojmenovaným
Dívka milující rychlost.*

Tak se připoutejte – vyrážíme!

... s láskou

Váš Harlequin

Amanda Cinelliová

**DÍVKA MILUJÍCÍ
RYCHLOST**

Amsterdam • Atény • Bombaj • Budapešť • Hamburk
Londýn • Madrid • Milán • New York • Paříž
Rio de Janeiro • Stockholm • Sydney
Tokio • Toronto • Varšava

Název originálu:
Fast-Track Fiancé

První vydání:
Mills & Boon, an imprint of HarperCollinsPublishers, 2024

Překlad:
Daniela Čermáková

Odpovědný redaktor:
Jiří Chodil

© 2024 by Amanda Cinelli
© For the Czech Republic edition by HarperCollins Polska sp. z o.o.,
Warszawa 2025
Tato kniha je vydána na základě licence Harlequin Books S.A.

Všechna práva vyhrazena, včetně práva na reprodukci části díla
v jakékoli podobě.

Všechny postavy v této knize jsou fiktivní. Jakákoliv podobnost se
skutečnými osobami, žijícími či zesnulými, je čistě náhodná.

Harlequin a Harlequin Sladký život jsou ochranné známky, jejichž
vlastníkem je Harlequin Enterprises Limited a které byly použity na
základě jeho licence.

HarperCollins Polska je ochranná známka, jejímž vlastníkem je
HarperCollins Publishers, LLC. Název ani známku není možno
použít bez souhlasu vlastníka.

Ilustrace na obálce byla použita po dohodě s Harlequin Books S.A.
Všechna práva vyhrazena.

Elektronické formáty: Katarzyna Rek

HarperCollins Polska sp. z o.o.
ul. Domaniewska 34A, 02-672 Warszawa
info@harpercollins.pl
www.harpercollins.pl
www.harpercollins.cz

ISBN: 978-83-291-1720-3 (EPUB)
ISBN: 978-83-291-1721-0 (MOBI)
ISBN: 978-83-291-1722-7 (PDF)

PRVNÍ KAPITOLA

Nina Rouxová se zdvořile usmívala, dokud se dostatečně nevzdálila od světel v novinářském stanu. Deštěm zmáčené depo okruhu Elite One v Monte Carlu bylo po včerejším katastrofálním závodě, během něhož se srazilo deset jezdců, relativně opuštěné. Naštěstí se většině nic vážného nestalo, kromě zraněného vedoucího pilota Falco Roux, který kvůli tomu musel ukončit kariéru. Falco Roux byl tým, v němž momentálně působila jako první záložní jezdec.

Nebyla tak bezohledná, aby tvrdila, že na tuhle chvíli čekala, ale jako záložní jezdec se obvykle do skutečného závodu dostala jen na úkor jednoho z hlavních pilotů. Během ranního brífinku s vedením trpělivě seděla ve standardní polokošili a dokonale nažehlených plátěných kalhotách v týmových barvách, tedy v bílé a kaštanově hnědé. Připadalo jí jasné, že bude moci závodit ve zbývajících sedmi závodech sezony. Že dostane šanci, kterou si zasloužila, poté co v osmnácti odpromovala na akademii mezi nejlepšími a pak pět let tvrdě dřela v oblasti testování a vývoje. Musela čekat mnohem déle než většina ostatní jezdců na podobné úrovni. Týmoví kolegové jí potřásli rukou a ona cítila narůstající vzrušení, když se všichni připravovali na „překvapivé

oznámení“, které mělo být zveřejněno během naživo vysílané tiskové konference.

Představovala si, jak to nejspíš oznámí. Zdůrazní, že je první Rouxová, která si vysloužila místo v rodinném týmu od toho nešťastného pokusu jejího bratra před deseti lety? Nebo nadnesou šokující fakt, že bude první ženou, která získá trvalé místo v Elite One od doby, co její teta, Lola Rouxová, ovládla sport před pětadvaceti lety?

Nakonec však nic z toho nezmínili... protože se ukázalo, že Nina vůbec není předmětem tohoto překvapivého oznámení. Jednalo se totiž o podepsání smlouvy s úplně novým jezdcem. A nejen to, šlo totiž o závodníka, který byl vnukem majitele největšího konkurenčního týmu, Accardi Autosport. O Apollo Accardiho, mistra světa, který ohromil závodní svět tím, že před šesti lety motorsport úplně opustil.

Oznámení pronesl nový majitel týmu, Tristan Falco, přes videospojení. Jeho pohledná opálená tvář a dokonale učesané špinavě blond vlasy vyplňovaly obrazovku, když vykonával svoje základní povinnosti z nějakého vzdáleného místa. Nejspíš z jedné ze svých proslulých jachet, obklopený okouzujícími hosty, kteří se skvěle bavili. O potenciálním návratu legendárního jezdce do Elite One se šušovalo celou sezonu a ona se bláhově domnívala, že jsou ty zprávy příliš dobré, než aby to byla pravda. Jenže Apollo Accardi se skutečně vrátil, a tím ji připravil o šanci odjet závodů zbytku sezony. Následujících několika závodů se zúčastní, ale jakmile dorazí Apollo a seznámí se s vozem, zbytek už dokončí sám.

Všichni se pustili do probírání detailů šokujícího oznámení a ani jeden z jejich týmových kolegů se nepozastavil nad tou nespravedlností. Hruď se jí stáhla zoufalstvím a vztekem. Zničehonic se zvedla a ignorovala rychlý varovný pohled vedoucí jejich

PR oddělení. Omluvila se a vyrazila k východu. Kolena se pod ní málem podlomila, kamery se prudce otáčely, aby zachytily její reakci. Na svých webových stránkách by s radostí zveřejnili nahrávku ženy, které se přezdívalo Ledová princezna, jak se mračí nebo vzteká nebo dělá scénu.

A tak se usmála.

Usmívala se celou cestu kolem řady novinářů a po působivém týmovém ústředí. Jakmile však došla do prázdného hlavního foyeru plného trofejí a plakátů, rozběhla se. Všude kolem byly vlajky v bílo-hnědých barvách. Barvách, jež byly slavné díky její rodině víc než polovinu století, dokud se nepřihnal jeden impulzivní miliardář a neudělal jejímu lehkomyšlnému staršímu bratrovi nabídku, kterou nemohl odmítnout. Ani v dešti venku nezpomalila. Nohy jí bušily do asfaltu stejným tempem jako její rozezlené srdce.

Počkala, dokud nedošla do bezpečné vzdálenosti, než zavrčela. Videospojení. Jednalo se o největší katastrofu, která jejich tým zasáhla za celé roky, a jejich miliardářský majitel se ani neobtěžoval dorazit osobně. Od okamžiku, kdy Tristan Falco převzal otěže po jejím starším bratrovi Alainovi, chyběl téměř na každém závodě a poradě.

Tristan Falco byl proslulý svými akvizicemi, rebrandingem a následnými prodeji korporací, které se ocitly ve finančních problémech. Nejspíš se domníval, že jeho obvyklá rutina zafunguje i tady v motorsportu. Ovšem soudě podle jejich klesající popularity a investic v poslední době, to neplatilo. Zdálo se, že je poslední, kdo je ochoten sdělit mu, proč tomu tak je, což by taky udělala, kdyby se ten chlap někdy ukázal.

Kdyby už tak nebyla na vedení našťvaná, nejspíš by to dneska zvládla lépe. V případě jakéhokoliv jiného týmu by byla Nina nadšená a ohromená. Získat

tak velké zvíře jako Apollo... Falka to určitě muselo stát víc než čtvrtinu jejich ročního rozpočtu. Jenomže *ona* je záložní jezdec déle než kdokoliv jiný, koho zná s příslušnými licenčními body, aby mohl soutěžit v Elite One. Což bylo nepřijatelné. A přesně to potřebovala, aby udělala obtížné rozhodnutí ohledně své vlastní kariéry.

Jak znělo to rčení? Definice šílenství je dělat stejnou věc znovu a znovu a očekávat jiné výsledky. Bylo jí jasné, že nemá na vybranou, ne když je Falco ochotný zaplatit nějakému cizímu jezdcí možná až trojnásobek jejího platu, aby se přidal k týmu a seznámil se s jejich vozem. S vozem, který pomáhala vyvíjet a věděla o něm úplně všechno. Vždyť na letošním závodu Legend získala první místo, proboha, poté co ji za druhého jezdce vybral bývalý šampion Elite One Grayson Koh.

Jestli to všechno nestačilo... tak nebude stačit nikdy nic.

Ve skutečnosti to byl dar – možná tu vydržela z rodinné loajality příliš dlouho. Její charitativní jezdecká akademie pro dívky už byla na pokraji bankrotu, protože její akcie a dědictví schlamstly měsíce finančních potíží, jež vedly k tomu, že její bratr přijal nabídku na odkoupení. Chápala, proč to Alain udělal, nebo se o to alespoň neustále snažila, když jí došlo, že z ní vyloudil každý cent v domnění, že je to zachrání. Místo toho Alain prodal jejich dědictví Falkovi a jí nezbylo nic. Naposledy o něm slyšela, že žije na Ibize na jachtě, která nepatřila nikomu jinému než samotnému Tristanu Falkovi. Nejspíš se jednalo o další malou odměnu, kterou získal při tajném vyjednávání, jež vedlo k přejmenování nejstaršího monackého týmu Roux Racing na Falco Roux.

Praštila dveřmi svého soukromého apartmá a otočila se, když se dveře hned otevřely dovnitř. Vstoupila

Astrid Lewisová, hlavní PR manažerka Falco Roux. Zelené oči se jí vztekle leskly za značkovými brýlemi se širokými obroučkami.

„Než něco řekneš, udělala jsem správně, když jsem odtamtud odešla.“ Nina se odvrátila, hodlala se převléknout a co nejrychleji odejít. Reportéři se za ní nepoženou na jih Francie do domova její zesnulé tety. Moc dobře věděla, že tady v Monte Carlu by jí nedali pokoj.

„Podle smlouvy musíš zůstat v novinářském stanu po celou tiskovku. Právě jsme oznámili významnou změnu v týmu po tom nejhorším zranění sezony, Nino.“

Nina se kousla ze strany do tváře a přiměla se držet jazyk za zuby. Lépe než kdo jiný věděla, co se stalo, když si dovolila promluvit otevřeně. Zůstaň v klidu, opakovala si. Klidní lidé nepřicházejí o práci. Nebylo to tak, že by se nedokázala ovládnout, jen ji vždycky nejvíc rozčílila nespravedlnost. Věřila v tvrdou práci a následnou odměnu. *Zasloužila* si být hlavním jezdcem po zbytek sezony, a ne jen při pár příštích závodech. To ona tlačila tým k novým a novým vylepšením. Strávila stovky hodin s techniky během vývoje a nakonec vytvořili to nejlepší auto za celých deset let, a možná by dokonce vyhráli i Pohár konstruktérů.

Takže ne, nebude sedět a poslouchat nadšené řečičky o tom, že do rodiny Falco Roux přivítají nového jezdce. Nebude se usmívat a mávat a hrát hodnou holku ani o vteřinu déle. To dělala celou svou dosavadní kariéru. Dodržovala všechna pravidla a podívejte se, kam ji to dostalo.

Pověřivost a loajalita ji vedla k podpisu směšné smlouvy, kvůli které musí zůstat u Falco Roux do svých pětadvacátých narozenin. Už však věděla, že tu tak dlouho nevydrží. Nepromrhá další dva roky na

místě, kde jen využívali její talent, ale nedočkala se žádného uznání či příležitosti. Možná že se k ní v jiném týmu budou chovat s větším respektem, místo aby ji s neustálými výmluvami drželi zpátky.

A na světě existoval jen jediný člověk, který by ji mohl vysvobodit.

„Tenhle výraz se mi nelíbí, Nino,“ pronesla Astrid opatrně. „Vím, že to možná působí nespravedlivě, ale přísahám ti, že je to celé součástí širšího plánu. Tristan Falco ví, co dělá –“

„To jméno přede mnou nezmiňuj. Ne když ani neměl tu slušnost promluvit se mnou osobně, poté co mi čmajznul rodinnou společnost.“

Astrid na její obranu sešpulila rty a zmlkla. Což bylo jediné dobře, protože si na ní Nina nechtěla vybijet vztek. Nebyly tak úplně kamarádky, ale Astrid jí od té doby, co obě přišly do mužského týmu, nikdy nic špatného neprovedla. Nina se tehdy připojila jako zkušební jezdec a Astrid jako PR asistentka.

„Aspoň mi prosím řekni, co máš teď v plánu.“ Astrid si vyčerpaně povzdechla. „A jestli budu muset přijmout nějaká opatření, abych omezila škodu.“

Zrovna když Nina otevřela ústa, aby ji ujistila, že to nebude nutné, pípнул jí telefon a zaujal její pozornost. Pomalu vydechla, když si přečetla textovku. Rty se jí roztáhly v úsměvu, když jí došlo, že v takové zprávě doufala. Na poslední chvíli totiž dostala pozvánku na jistou exkluzivní akci konající se dneska večer v Paříži. Pokud hned vyrazí, mohla by to stihnout. Může vzít věci do vlastních rukou a ukázat zatracenému Tristanu Falkovi, kdo doopravdy je.

„K žádným škodám nedojde,“ prohlásila opatrně a naházela si pár posledních věcí do sportovní tašky, než se zase obrátila. „Ne pokud je Tristan Falco tak dobrý byznysmen, jak o sobě prohlašuje. Pokud mě teď omluvíš, musím stihnout letadlo.“

Než Ninina limuzína zastavila před pařížským Musée des Arts Décoratifs, obloha nad městem vybledla do úchvatných fialových, růžových a oranžových odstínů. Jediný benefit, z něhož se mohla těšit po čtyřech letech strávených na elitní dívčí internátní škole ve švýcarských Alpách, byl kroužek vlivných žen, které nyní působily po celém světě. Jedna z nich byla Hermione Hallová, módní stylistka, která jí obstarala přístup na tuto akci. Vzhledem k tomu, že vstupenka, kterou dostala, byla pro modelku, jež na poslední chvíli onemocněla, musela si obléknout večerní toaletu.

Nina se naposledy podívala do malého zrcátka na konečný výsledek bleskového líčení a úprav šatů. Lidé z módy byli vážně kouzelníci – jinak se nedalo vysvětlit, jak ji dokázali proměnit z vyčerpané trosky v tak oslnivou krásku. Šaty byly ušité z nějaké světle modré krajky a tylu a seděly jí na těle jako druhá kůže od krku doprostředka stehen a za ní se táhla dlouhá vlečka. Od obočí po nos ji zakrývala třpytivá maska zdobená diamanty, až se při chůzi blyštěla na světle.

Pro většinu lidí člověk nemohl mít větší štěstí než získat příležitost vystrojit se a hrát si na jeden večer na topmodelku. Jenomže Nina byla od přírody introvertní osoba s poměrně komplikovanou minulostí, co se týče tisku, a vystoupit na červený koberec před muzeem byla její představa pekla na zemi.

Stěna fotografů a reportérů jako by komandovala dav významných hostů a celebrit za takového hluku, až na okamžik ztuhla. Anonymita nebyla pro její dnešní plán nezbytná, ale nemohla popřít, že by bylo mnohem jednodušší udržet vzpřímenou hlavu bez břemena rodinného pádu, který by jí visel nad hlavou.

Lidé se překřikovali, když rozechvěle vykročila. Cítila na sobě uklidňující pohled ochranky, která zajišťovala, že se nikdo nedostal příliš blízko. Poté co se dostala do poloviny koberce, aniž by uklouzla, soustředila se na nalezení jediné osoby, kterou dneska večer chtěla doopravdy vidět. Natolik ji však rozptýlila dlouhá řada slavných tváří, že si ho skoro nevšimla.

„Tristane, tady!“ zavolal jeden z fotografů a brzy se k němu přidali ostatní, kteří toužili získat dokonalý snímek.

Nině se zadrhl dech v hrdle, když muž přistoupil k ní a rukávem jemně přešel po sukni jejích šatů, než vstoupil do záře blesků fotoaparátů. V moři černi působil jeho smoking oslnivě bíle. Na tváři neměl žádnou masku. Tyčil se skoro o půl metru výš než všichni ostatní, uhrančivé modré oči upíral do objektivů, jako by byl nějaký padlý anděl seslaný na zem, aby se všichni ostatní smrtelníci cítili podřadní. Patřil mu každý centimetr červeného koberce, zatímco čtveřice překrásných žen pózovala a držela se jeho působivě svalnatých paží.

Kdo si proboha potřebuje brát jako doprovod čtyři společnice? Ucítla záblesk podráždění kvůli tomu, jak se na něho ženy usmívaly a culily, ačkoliv on jejich přítomnost ignoroval. Věděla, že si Falco pečlivě pěstuje svou image divokého playboye a nejspíš se všemi čtyřmi ženami ve skutečnosti nic nemá. Ovšem z toho, jak rukama bloudily po jeho hrudi, usuzovala, že je spojuje jistá intimita.

Je to vůbec možné?

Teď už na ně otevřeně zírala a uvažovala nad... reálností toho, že jediný muž baví čtyři ženy najednou. Pokud však byly zvěsti o neukojitelném apetytu Tristana Falka pravdivé, možná se jednalo o minimální počet účastníků nutných k tomu, aby si jich vůbec

všiml. Na sociálních sítích se o tom hojně diskutovalo, když ho jeho přítelkyně před pár měsíci opustila kvůli jeho bratranci – možná že jedna žena Tristanu Falkovi nestačila. Její nezkušená mysl a přebujelá fantazie se pokoušely si to představit. Nemohla si pomoci a musela se nahlas rozesmát nad tou absurditou.

Její smích nemohl být slyšet v hluku davu kolem nich, a přesto ucítila, jak jí po pokožce přešel něčí pohled. Ohlédla se a zjistila, že na ni upírá oči jediný muž.

Ztuhla na místě, když si Falco bezostyšně prohlížel její postavu, než se jí znovu pomalu zadíval do očí. Rty se mu stáhly hříšným úsměvem a tmavě modré oči zářily ďábelským leskem. Musela by být naprosto naivní, aby ho nepochopila.

„Slečno Rouxová?“

Zamrkala a měla pocit, jako by se vytrhla z transu. Otočila se a spatřila vedle sebe jednu z asistentek Hermione Hallové, která na ni netrpělivě hleděla.

„Musíte jít dál, nebo budou všechny nejlepší šperky k téhle toaletě rozebrané.“ Žena ji pobídla před sebou a Nina ji poslušně následovala, přičemž ignorovala zvláštní mravenčení na zátylku, zatímco vcházela dovnitř.

Na muže proslulého svým divokým playboyským stylem a láskou k výstrelkům měl Tristan Falco vždycky všechno pod kontrolou.

Dneska večer byl však rozptýlený.

Obvykle si s radostí hrál na hostitele, k čemuž byl vychováván jako jediný syn proslulé argentinské dědičky a světové módní ikony. Jeho matka ho naučila, jak pracovat s davem a jak využít svůj šarm a dobrý vzhled, aby vydělal majlant.

Už dávno si zvykl, že se musí účastnit různých

důležitých akcí, na nichž se lidé snažili upoutat jeho pozornost, zatímco si v duchu vytvářel seznam kontaktů a nabídek k převzetí společností. A v poslední době navíc musel čím dál víc odrážet pokusy své matky, aby mu našla manželku. Nedávné skandály v tisku ohledně jeho milostného života mu neposloužily, ovšem ve chvíli, kdy složila funkci generální ředitelky ve své milované společnosti Dulce Falco, usoudila, že nastal čas, aby se její synáček usadil a dal jí vnoučata. Od tohoto úmyslu ji neodvedlo ani plánování vlastní blížící se svatby v Buenos Aires.

Svou matku miloval a nechtěl, aby si o něho dělala starosti... a už se začínal smiřovat s tím, že by se oženil a založil vlastní rodinu, ne že by to kdy přiznal. Než mu bývalka utekla s jeho bratrancem a následný skandál posloužil jako připomínka, že muži jako on nejsou na domácí život stavění.

Od procházejícího číšníka popadl druhou sklenku šampaňského a snažil se soustředit na svůj seznam úkolů na dnešní večer. Cítil se... nervózně, což nijak nesouviselo s tlakem ohledně sňatku, ale naopak s tím, aby odhalil identitu té záhadné krásky, kterou zahlédl venku.

Znovu a znovu očima pátral v davu po dívce v modrém a tu a tam ji zahlédl. Přidělili jí diadém z výstavy, který se hodil k šatům, jež měla na sobě. Znal ten šperk ze sbírky starožitných klenotů, které tu dnes vystavovala Falco Diamonds. Sám měl na hlavě podobnou korunu, kterou mu před několika týdny vybral jeho osobní tým stylistů.

Hodil do sebe zbytek šampaňského a naznačil, aby mu dolili. Pohledem putoval po rozlehlé síni muzea a za chvíli už objevil předmět svých myšlenek.

Stála pod jednou z kupolí uprostřed místnosti, s bílou maskou třpytící se pod světelnou show, která se odehrávala na stropě a horní části zdí. Bez hnutí

vzhlížela na kaskádu květů a hvězd, jež pulzovaly a rozkvétaly nad nimi. Kolem ní klábosilo několik VIP hostů, ale ona se soustředila na světla nad sebou, jako by byla v transu.

Nebo si možná stejně jako on přála, aby byla kdekoliv jinde.

Bylo by snadné se jí představit se svým obvyklým šarmem. Pochválil by jí šaty, zatímco by jí hleděl do očí, které mu připadaly pod maskou, kterou měla na sobě, tmavé a oduševnělé. Pak by se rozjela hra plná svádění a byla by jen otázka času, než by z ní strhal tu modrou krajku a ona by křičela jeho jméno.

Odkášlal si, aby uvolnil náhle stažené hrdlo. Šokovalo ho, jak rychle jeho myšlenky sklouzly nemravnosti. Jeho libido během večera spalo, když s ním flirtovaly a dotýkaly se ho při každé příležitosti ty čtyři krásné dívky. Neměl sex už celé měsíce a ještě déle necítil opravdovou touhu. Jako by potvzovala jeho domněnky, poslední zbývající opomíjené společníci došla trpělivost, hlasitě si povzdechla a pak odkráčela, aby si našla pozornější doprovod. Kvůli tomu rozptýlení ztratil z dohledu krásku v modrém a potichu zaklel.

„Tristane, proč mě ani trochu nepřekvapuje, že máš na hlavě korunu?“

Celé tělo mu ztuhlo při zvuku toho známého ženského hlasu. Otočil se a zjistil, že se mu do rukávu bílého smokingu zatínají šarlatově nalakované nehty. Jeho bývalá milenka Gabriela, majitelka řečených drápů, se předklonila pro obvyklý argentinský pozdrav sestávající z jediného polibku na pravou tvář. Než se mohl připravit, obklopila ho její nasládlá vůně. Vůně, která mu kdysi připadala svůdná a žhavá, ale nyní mu jen připomínala, že ty nejkrásnější květiny často bývají ty nejjedovatější.

„Podařilo se ti získat pozvánku.“ Usmál se a zatnul